

אף על פי שימושים להנחת תפילהין במשך כל היום כולם (מן החמה, עד צאת הכוכבים או שקיית החמה), הרי הזמן המוחבר להנחת תפילין בזמן התפילה, כמו שהוא ישראל שמניחים תפילין ומתפללים בהם. (משיחת י"א שבט תשכ"ח)

ואהבת את יי אליהך, בכל לבך ובכל גוףך ובכל מאנך. והי הדברים האלה, אשר אני מצוך בהם, על לבך. ושניהם לבנייך ורפרתם בהם, בשבחך בירתך ובבלתך בדרך ובשבך ובគומך. וקשותם לאות על רוחך, והוא לטופת בין עיניך. וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך. והיה אם שמעתם השמעו אל מצותי, אשר אני מצוך מכם היום, אהבתם את יי אליהך ולעבדו, בכלם ובכל נפשם. ונתתי מטה ארצכם בעתו יורה ומלךו, ואספת דגונך ותירשך ויצתך. וגנתתי עשב בשודך לבחמותך, ואכלתך ושבעתך. השמרו לכם פון ופתח לבכם, וסרכם ועכריםם אליהם אמרים ותשתחווים להם. וחרה אף יי בכם וצער את השמים ולא יתיה מטה והארמה לא תתירך לשמה. ברוך אתה יי, תלמיד תורה לעמו ישראל: וקשותם אותם לאות על יוכם והיו לטופת בין עיניכם. ולמתקתם אותם את גניכם לדברם, בשבחך בירתך ובבלתך בדרך ובשבך ובគומך. וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך. למען ירבו ימיכם וימי גניכם על הארץ מה אתה אשר ישבע יי לאבותיכם מתחת להם, כי מימי השמים על הארץ. ויאמר יי אל משה לאמו. דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על גביהם לזכרון, וננתנו על ציצת הבנות, פתיל תכלת. והיה לכם לצייצת, וראיתם אותו, וברתתם את כל מצות יי, ועשיתם אותם, ולא תתרטו אחריו לבכם ואחריו עינייכם אשר אתם זנים אחריםם. למען תופרו ועשיתם את כל מצותי, והייתם קדושים לאלהיכם. אני יי אליהך, אשר הוזדתי אתה הארץ מצרים להיות لكم לאלהים, אני יי אליהך (אני יי אליהך) אמתה.

נון לומר קודם התפילה:

הריני מקבל עלי מצות עשה של אהבתך לרעך במוך מזויה להתפלל בתפילין את כל תפילה שחרית כולל שעשו ההלם כפי שמתחלק לימי החודש.

יהי רצון מלפנייך, יי אליהנו ואלהי אבותינו, שיבנה בית המקדש במהרה בימינו, וכן חלכנו בתורהך. **אך צדיקים יודו לשמדך ישבו ישראל את פניהם.**

ברא שלבך לך, בן או בת - גם קבוצת קבוצות יהודים אחד (ח'פליה) פרט משלו - לדור תפילה להשם, וחגש - חמזה וומש תורה (או ספר אחר של תורה) משלו למדור בו כל יום תורה, וכן לברך קפחת-צקה משלו - שלתוכה נתן זדקה (לבד משbeta וום טוב), מכփו הפרמי (לבד משbeta נתן זדקה) - שכך כל ברכות ... שכחן יכול היה לקנות חי נשפה, ולהשתמש בו לצרכיו האישיים, ושיכתו על זה "להשש הארץ ומולאה" (או בראשית בתורתה "להי") ביצירוף שם - ודברים אלו היו ברשותו ואחריו וניתם בחדרו, במקום בולט - את הקופה יש לקבע חדר על ידי מסמר וכורומת, ועל ידי החרט בחרט על ידי מסמר וכורומת.

טוב להרגיל עצמו לומר ... גוסח והמודח וכו' ועל ידי זה יזכיר את ה' הנזכר עליו: **ברוך אתה יי אליהנו מלך העולם,** אשר קדשנו במצוותיו **ו贊נו על הדורי תורה:**

ברכת התורה

צריך ליזהר בה מיאר ואסור לדבר ולהוציא דברי תורה מפיו עד שיברך. **ברוך אתה יי אליהנו מלך העולם,** אשר קדשנו במצוותיו **ו贊נו על הדורי תורה:**

והערב נא יי אליהנו את-דבורי תורה בפנוי, ובפני כל עמק בית ישראל, ונחיה אנחנו וניאצאיין, וניאצאי בלב-עמך בית ישראל, פלונו יודע שמה ולומרה תועידך לשמה. ברוך אתה יי, תלמיד תורה לעמו ישראל: **ברוך אתה יי אליהנו מלך העולם,** אשר בחר לנו מפל העמים ונתן לנו את תורה. ברוך אתה יי, נומו תורה:

וירבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-אהרן ואל-בנוי לאמר מה להם: יברך יהוה ויטהרך: יאך יהוה | פניו אליך ויתהך: ישא יהוה | פניו אליך ווישם לך שלום: ושםו את-שמי על-בני ישראל ואני אברכם:

ברכות הנחת תפילין

הברכה הראשונה, באמירתה מכונים הן על ההפלין של ד' והן על התפילהן של ראש (נאמר לפניה הידוק והרצואה על שריר הקיבורת של הדר השמאלית (איטר, הכותב ביד שמאל מנה את התפילהן על ד' מין) באופן שהתפילהן נתוט לעבר הגות).

ברוך אתה יי אליהנו מלך העולם, אשר קדשנו במצוותיו **ו贊נו להנחת תפילין:**

הברכה השנייה נאמרה רק אם ריבר בין הנחת תפילין לצד לשל-ראש לפניו היזוק והרצואה על הראש

ברוך אתה יי אליהנו מלך העולם, אשר קדשנו במצוותיו **ו贊נו על מזוזות תפילין:**

שמע ישראל, יי אליהנו, יי אחד:
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: